

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)
SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **A. K.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2024 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich

wniesionej na korzyść skazanego

od wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 19 sierpnia 2019 r., sygn.
akt VII K 339/19

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Będzinie;**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

Jerzy Grubba Piotr Mirek Zbigniew Puskarski

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Będzinie, wydanym w dniu 19 sierpnia 2019r., w sprawie o sygn. akt VII K 339/19, A. K. został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 14 października 2018r., w bliżej nieustalonym miejscu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem sklepu internetowego „[...]” wprowadził w błąd co do zamiaru i możliwości sprzedaży telefonu [...], czym doprowadził A. Ż. , która dokonała przelewu pieniędzy za pośrednictwem systemu PayU na konto należące do A. K. tytułem zapłaty za towar, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, powodując szkodę w wysokości 549,99zł,

tj. dokonania czynu z art. 286§1 k.k.

Za tak opisany czyn przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 34§1 k.k., art. 34§1a pkt 1 k.k., art. 34§2 pkt 1 i 3 k.k. i art. 35§1 k.k. oskarżonemu wymierzono karę 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, a także zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody w całości. Sąd orzekł także w przedmiocie kosztów postępowania.

Powyższe orzeczenie nie zostało skutecznie zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się z dniem 17 września 2019r. (k. 123).

Obecnie kasację od powyższego wyroku w całości, na korzyść A. K. , wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 500§1 i 3 k.p.k., polegające na przyjęciu, że okoliczności przypisanego oskarżonemu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku nakazowego, podczas gdy w świetle dowodów dołączonych do aktu oskarżenia zarówno wina jak i okoliczności popełnienia czynu zarzucanego A. K. budziły poważne wątpliwości, co winno skutkować skierowaniem sprawy do rozpoznania na rozprawie w celu wyjaśnienia wszystkich istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia kwestii.

Stawiając tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Będzinie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., bowiem zaskarżone orzeczenie niewątpliwie zapadło z rażącą obrazą art. 500§1 i 3 k.p.k.

Stosownie do powołanego przepisu procedury karnej, Sąd, w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny, może wydać wyrok nakazowy w sprawach, w których prowadzono dochodzenie, uznając na podstawie zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Warunkiem wydania takiego wyroku jest jednak także uznanie, że na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

W przedmiotowym postępowaniu analiza zgromadzonego materiału dowodowego budzi jednak poważne wątpliwości.

Z pozyskanej w toku dochodzenia od szeregu usługodawców dokumentacji wynika, że osobą prowadzącą działalność związaną ze sprzedażą internetową, z której usług skorzystała pokrzywdzona, był A. K. – działalność ta bowiem zarejestrowana była na jego dane, podobnie jak rachunek bankowy, na który przelano pieniądze z transakcji zakupu telefonu. Głębsza jej analiza, we wzajemnym ze sobą powiązaniu, prowadzi jednak do wniosku, że dane te nie odpowiadają rzeczywistym danym oskarżonego, a powiązane są z kilkoma różnymi osobami. I tak, pod adresem, pod którym zarejestrowana została działalność gospodarcza, zamieszkuje K. M. , która w toku czynności rozpytania oświadczyła, że nie rejestrowała żadnej działalności, a pod adresem jej zamieszkania nigdy nie mieszkał żaden A. K. . Przyznała ona również, że w 2018r., szukając przez Internet pracy, wysłała do osoby przedstawiającej się jako A. K. skan swojego dowodu osobistego wraz z adresem zamieszkania (k. 16v). Idąc dalej, numer dowodu osobistego, którym miała się posłużyć osoba zakładająca rachunek bankowy, pokrywa się z numerem dowodu osobistego świadka A. M. – przesłuchana na tę okoliczność świadek zaprzeczyła, by miała z powyższą sprawą cokolwiek wspólnego (k. 106 i nast.). Z kolei numer telefonu, którym posługiwał się sprawca, zarejestrowany został na B. F., która wprost przyznała, że umożliwiła nieznanemu mężczyźnie zrobienie zdjęcia swojego dowodu osobistego oraz założyła rachunek bankowy, do którego dane dostępu oraz karty następnie udostępniła temu mężczyźnie. Zauważenia wymaga

także, że założenie rachunku w banku A. odbyło się za pomocą sieci Internet i poza przesłaniem do banku skanu dowodu, wymagane było zrobienie przelewu autoryzacyjnego, którego dokonano z numeru konta niepowiązanego ze skazanym (k. 64).

W świetle powyższych okoliczność, a także mając na względzie wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wskazał, że na początku 2018r. ukradziono mu dowód osobisty, nie sposób bezsprzecznie uznać, że sprawcą dokonanego oszustwa był właśnie A. K. .

Tym samym brak było podstaw do orzekania w trybie art. 500§1 i 3 k.p.k. i wydania wyroku nakazowego.

Wobec naruszenia wskazanych wyżej przepisów, należy przyjąć, że uchybienie Sądu miało charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego w sprawie wyroku, bowiem przeprowadzenie postępowania dowodowego na rozprawie mogłoby doprowadzić do odmiennego rozstrzygnięcia.

Tym samym zaskarżony wyrok nakazowy należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Będzinie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien rozpoznać sprawę dostrzegając omówioną wyżej problematykę.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

Jerzy Grubba Piotr Mirek Zbigniew Puskarski